

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Aleksandra Janas

Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

Sędzia SR (del.) Anna Hajda

Protokolant Kornelia Dziambor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2014 r. w G.

sprawy z powództwa W. T. (1)

przeciwko R. H. (1)

o zapłatę

oraz z powództwa R. H. (1)

przeciwko W. T. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji W. T. (1) i R. H. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 marca 2013 r., sygn. akt II C 198/12

1. z apelacji W. T. (1) zmienia zaskarżony wyrok:

a. w punkcie I.1 w ten sposób, że zasądza od pozwanego R. H. (1) na rzecz powoda W. T. (1) kwotę 3.169,58 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2011 roku;

b. w punkcie I.3 w ten sposób, że zasądza od powoda W. T. (1) na rzecz pozwanego R. H. (1) kwotę 123,40 zł (sto dwadzieścia trzy złote czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddala apelację W. T. (1) w pozostałym zakresie;

3. oddala apelację R. H. (1);

4. zasądza od R. H. (1) na rzecz W. T. (1) kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Aleksandra Janas SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Powód W. T. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego R. H. (1) na swoją rzecz kwoty 7.945,66 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowe (...) w G. zawarł z pozwanym umowę dotyczącą wykonania dekoracji okien. Wyjaśnił, że na poczet należności za wykonane dzieło pozwany wpłacił kwotę 8.000 zł tytułem zaliczki. Wszelkie ustalenia pomiędzy stronami, zarówno dotyczące zakresu umowy, terminu jej wykonania oraz wysokości wynagrodzenia (15.945,66 zł) zostały poczynione w formie ustnej oraz drogą elektroniczną. Podał, że po wybraniu przez pozwanego potrzebnych materiałów wykonał dekorację okien, w szczególności dokonał montażu siedmiu rolet rzymskich, pięciu mini plis i pięciu dachówek w grudniu 2010 r. Z uwagi na zgłoszenie przez pozwanego zastrzeżeń do wykonanego dzieła (nie wynikających bynajmniej z nienależytego wykonania dzieła), ponownie dokonał montażu dekoracji, celem ugodowego zakończenia sprawy. Wskazał, że mimo prawidłowego wykonania dzieła pozwany nadal bezzasadnie zgłaszał zastrzeżenia dotyczące między innymi właściwości materiału, którego wyboru sam wcześniej dokonał, czy też mechanizmu pracy rolet. Wyjaśnił, że kierowany chęcią polubownego zakończenia sporu zgodził się dokonać ponownego montażu jednej z rolet z nowego, również wybranego przez pozwanego, materiału, pomimo tego, że pierwotne ustalenia tego nie obejmowały. Wobec wykonania całości prac na rzecz pozwanego w dniu 1 kwietnia 2011 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na pozostałą do zapłaty część wynagrodzenia w wysokości 7.945,66 zł z terminem płatności na 7 kwietnia 2011 r. Dodał, że po wysłaniu faktury pozwanemu otrzymał od niego wezwanie do wykonania dzieła pod rygorem odstąpienia od umowy. Pismem z dnia 5 kwietnia 2011 r. pozwany odstąpił od umowy o dzieło, co w jego ocenie nie było uzasadnione.

Wniesiona w dniu 29 września 2011 r. odpowiedź na pozew została zwrócona zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 3 października 2011 r. na podstawie art. 132 § 1 zd. 3 k.p.c.

W piśmie procesowym z dnia 13 października 2011 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu stanowiska przyznał, że w dniu 22 listopada 2010 r. powierzył powodowi w drodze umowy o dzieło wykonanie dekoracji okien polegającej na zamontowaniu rolet i dodatków. Wyjaśnił, iż powód przesłał mu drogą elektroniczną kalkulację kosztów wykonania dzieła, a on ją zaakceptował. Kosztorys prac opiewał na kwotę 15.945 zł. Termin ukończenia dzieła ustalony został na styczeń 2011 r. Przyznał także, że dokonał wpłaty zaliczki w wysokości 8.000 zł. Wyjaśnił, że w trakcie wykonania dzieła zwrócił powodowi uwagę, iż dzieło wykonywane jest w sposób wadliwy i sprzeczny

z umową. Wadliwość wykonania dzieła polegała na wadliwym podsyciu materiałem zaciemniającym materiału ozdobnego w taki sposób, że roleta marszczy się i odkształca

w niekontrolowany i bardzo nieestetyczny sposób, wadliwym wykonaniu mechanizmu unoszenia rolet, wadliwym wykonaniu fiszbinowania, co powoduje, że rolety nie rozkładają się w należyty sposób, wadliwym montażu rolet dachowych. Zarzucił, że zamontowane rolety były zniekształcone i niewłaściwie nawinięte na rolki, co powodowało marszczenie materiału oraz wypadanie z prowadnic, nadto rolety nie spełniały swojej funkcji, tzn. nie zaciemniały pomieszczeń. Na te okoliczności zwrócił uwagę pracownikom powoda i odmówił odbioru dzieła. Wskazał, że przedstawiciele powoda potwierdzili fakt wadliwości wykonania dzieła

i zobowiązali się do naprawienia wad do końca stycznia 2011 r. Rolety zostały zdemontowane i zabrane celem dokonania poprawek na początku stycznia 2011 r. Zostały dostarczone ponownie po dwóch tygodniach, wykonane poprawki nie dały jednak rezultatów, wręcz przeciwnie cechowały się jeszcze większym nasileniem wad, stąd też strony ustalił, że powód ponownie wykona rolety z innego materiału. Na próbę wykonano jedną taką roletę, ta nie miała mankamentów występujących w poprzedniej roletce, ale miała inny- nie zaciemniała pomieszczenia. Mankament ten zgłosił powodowi, ten zaś nie podjął dalszych prób prawidłowego wykonania dzieła w sposób zgodny z umową. Pozwany zarzucił, że do tej pory żadna z rolet nie odpowiada specyfikacji złożonego zamówienia. Potwierdził, że w dniu 14 marca 2011 r. otrzymał od powoda fakturę VAT nr (...) na kwotę 15.945 zł, pismem z dnia 22 marca 2011 r. odmówił jej zapłaty uznając, że została wystawiona bez podstawy prawnej z uwagi na niezakończenie wykonania

działa. Jednocześnie wezwał powoda do wykonania dzieła pod rygorem odstąpienia od umowy. Po bezskutecznym upływie określonego terminu w dniu 5 kwietnia 2011 r. odstąpił od umowy, wezwał powoda do usunięcia z jego nieruchomości należących do powoda elementów składowych niedokończonego dzieła i zażądał przywrócenia stanu poprzedniego oraz zwrotu uiszczonych zaliczek w wysokości 8.000 zł. W tych okolicznościach żądanie pozwu uznał za nieuzasadnione. Zarzucił powodowi, że nigdy nie ukończył dokonania dzieła, że wyboru materiału dokonał spośród materiałów oferowanych przez powoda, a powód jako profesjonalista, winien był zaoferować materiały nadające się do wykonania dzieła. Podobnie rzecz się ma do mechanizmu działania rolet.

Drugim pozwem R. H. (2) domagał się zasądzenia od pozwanego W. T. (1), prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowe (...) w G., kwoty 8.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 22 listopada 2010 r. powierzył powodowi w drodze umowy o dzieło wykonanie dekoracji okien polegającej na zamontowaniu rolet i dodatków. Zaakceptowany kosztorys prac opiewał na kwotę 15.945 zł. Termin ukończenia dzieła został ustalony na styczeń 2011 r. Podał, iż dokonał wpłaty zaliczki

w wysokości 8.000 zł zgodnie z żądaniem pozwanego. W trakcie wykonania dzieła zwrócił pozwanemu uwagę, iż dzieło wykonywane jest w sposób wadliwy i sprzeczny z umową. Wadliwość ta wykonania dzieła polegała na wadliwym podszyciu materiałem zaciemniającym materiału ozdobnego w taki sposób, że roleta marszczy się i odkształca w niekontrolowany i bardzo nieestetyczny sposób, wadliwym wykonaniu mechanizmu unoszenia rolet, wadliwym wykonaniu fiszbinowania, co powoduje, że rolety nie rozkładają się w należyty sposób, wadliwym montażu rolet dachowych. Zarzucił, że zamontowane rolety były zniekształcone i niewłaściwie nawinięte na rolki, co powodowało marszczenie materiału oraz wypadanie z prowadnic, nadto rolety nie spełniały swojej funkcji, tzn. nie zaciemniały pomieszczeń. Na te okoliczności zwrócił uwagę pracownikom pozwanego w trakcie wykonywania dzieła, w efekcie tego pozwany wykonał jedną nową roletę, jednak i ona posiadała wadliwy mechanizm unoszenia oraz nie zaciemniała pomieszczenia. Wskazał, że w dniu 14 marca 2011 r. otrzymał od pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 15.945 zł, pismem z dnia 22 marca 2011 r. odmówił jej zapłaty uznając, że została ona wystawiona bez podstawy prawnej z uwagi na niezakończenie wykonania dzieła. Jednocześnie wezwał powoda do wykonania dzieła pod rygorem odstąpienia od umowy. Po bezskutecznym upływie określonego terminu w dniu 5 kwietnia 2011 r. odstąpił od umowy, wezwał pozwanego do usunięcia z jego nieruchomości należących do powoda elementów składowych niedokończonego dzieła i przywrócenia stanu poprzedniego oraz zwrotu uiszczonych zaliczek w wysokości 8.000 zł. Wskazał, iż w przypadku odstąpienia od umowy strony mają obowiązek zwrócić sobie wzajemnie spełnione świadczenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu stanowiska potwierdził, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z powodem umowę dotyczącą wykonania dekoracji okien. Wyjaśnił, że na poczet należności za wykonane dzieło powód wpłacił kwotę 8.000 zł tytułem zaliczki. Wszelkie ustalenia pomiędzy stronami, zarówno dotyczące zakresu umowy, terminu jej wykonania oraz wysokości wynagrodzenia (15.945,66 zł) zostały poczynione w formie ustnej oraz drogą elektroniczną. Podał, że po wybraniu przez pozwanego potrzebnych materiałów wykonał dekorację okien, w szczególności dokonał montażu siedmiu rolet rzymskich, pięciu mini plis i pięciu dachówek w grudniu 2010 r. Z uwagi na zgłoszenie przez powoda zastrzeżeń do wykonanego dzieła (nie wynikających bynajmniej z nienależytego wykonania dzieła), ponownie dokonał montażu dekoracji, celem ugodowego zakończenia sprawy. Wskazał, że mimo prawidłowego wykonania dzieła powód nadal bezzasadnie zgłaszał zastrzeżenia dotyczące między innymi właściwości materiału, którego wyboru sam wcześniej dokonał, czy też mechanizmu pracy rolet. Wyjaśnił, że kierowanych chęcią polubownego zakończenia sporu zgodził się dokonać ponownego montażu jednej z rolet z nowego również wybranego przez powoda materiału, pomimo tego, że pierwotne ustalenia tego nie obejmowały. Zarzuty powoda dotyczące jakości i kompletności wykonania dzieła uznał za nieuzasadnione. Wobec wykonania całości prac na rzecz pozwanego w dniu 1 kwietnia 2011 r. wystawił powodowi fakturę VAT nr (...) na pozostałą do zapłaty część wynagrodzenia w wysokości 7.945,66 zł z terminem płatności na 7 kwietnia 2011 r. Dodał, że po wysłaniu faktury powodowi otrzymał od niego

wezwanie do wykonania dzieła pod rygorem odstąpienia od umowy. Pismem z dnia 5 kwietnia 2011 r. powód odstąpił od umowy o dzieło, co w jego ocenie było nieuzasadnione. Zarzucił powodowi niewykazanie zasadności żądania pozwu.

W kolejnych pismach strony podtrzymywały stanowisko w sprawie.

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2011 r. na podstawie art. 219 k.p.c. zarządzono połączenie spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 22 marca 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach, rozpoznając powództwo W. T. (1) przeciwko R. H. (1) zasądził od pozwanego R. H. (1) na rzecz powoda W. T. (1) kwotę 770,98 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 8 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty; pozostałym zakresie powództwo oddalił oraz zasądził od W. T. (1) na rzecz pozwanego R. H. (1) kwotę 1217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Natomiast rozpoznając sprawę z powództwa R. H. (1) przeciwko W. T. (1) powództwo oddalił i zasądził od powoda R. H. (1) na rzecz pozwanego W. T. (1) kwotę 1217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w listopadzie 2010 r. R. H. (2) zlecił W. T. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowe (...) w G. wykonanie siedmiu rolet rzymskich, pięciu mini plis i pięciu rolet dachowych z materiału dostępnego w ofercie salonu prowadzonego przez W. T. (1). Wskazana dekoracja okien miała zostać zamontowana w domu R. H. (1) położonym w G. przy ul. (...). Zamówienie zostało dokonane po wizytach R. H. (1) w salonie prowadzonym przez W. T. (1), po konsultacji z pracownikami salonu oraz ustaleniach drogą elektroniczną kosztorysu wykonania zamówienia. Doboru materiału do wykonania dzieła R. H. (2) dokonał samodzielnie. Zamówienia miało zostać zrealizowane do końca stycznia 2011 r. Wartość zamówienia została określona na kwotę 16.784,90 zł. Na tę kwotę składała się należność za rolety rzymskie w kwocie 15.103,90 zł oraz za rolety dachowe w kwocie 1.681 zł. Przy czym W. T. (1) udzielił R. H. (1) upustu o wartości 5% i ostatecznie należność za wykonanie zamówienia wyniosła 15.945 zł. W dniu 22 listopada 2010 r. R. H. (2) wpłacił zaliczkę w wysokości 8.000 zł. Przed wykonaniem zamówienia pracownicy W. T. (1) dokonali koniecznych pomiarów. Ponieważ materiał wybrany przez R. H. (1), z którego miały być wykonane rolety rzymskie, niedostatecznie zaciemniał pomieszczenia, zaproponowano podszycie materiału tkaniną zaciemniającą.

W grudniu 2010 r. zamówienie zostało wykonane i pracownicy W. T. (1) dokonali montażu zamówionych rolet rzymskich, mini plis oraz rolet dachowych. Po ich zamontowaniu rolet R. H. (2) zwrócił uwagę pracownikowi W. T. (1) E. Z. na jego zdaniem niewłaściwą pracę mechanizmu podnoszenia rolet (unosily się zbyt ciężko). W wyniku działań pracowników W. T. (1) mechanizmy rolet zostały wymienione. W ocenie R. H. (1) mechanizm również działał nieprawidłowo- tym razem zbyt lekko. Nadto wskazał, że w roletach rzymskich niewłaściwie, bo nierównomiernie zostały rozmieszczone szprosy. W trakcie zlecenia wykonania zamówienia strony nie uzgodniły sposobu rozmieszczenia szprosów (fiszbin), o ich pierwotnym rozmieszczeniu zdecydowały osoby bezpośrednio wykonujący zamówienie (krawcowe). Na życzenie R. H. (1) we wszystkich roletach rzymskich wymieniono szprosy i zmieniono ich rozmieszczenie. Po wykonaniu tej korekty z tyłu rolety, w miejscu niewidocznym podczas użytkowania rolet, na materiale zaciemniającym pozostały delikatne ślady przeszyć na całej szerokości rolet. Ponieważ R. H. (2) miał również zastrzeżenia, co do układania się materiału, rolety na miejscu zostały wyprasowane.

Po zamontowaniu rolet dachowych R. H. (2) zakwestionował szerokość prowadnic oraz zwrócił uwagę na niepełne zaciemnienie pomieszczeń po spuszczeniu rolet. W jednej z rolet doszło do uszkodzenia mechanizmu, został on jednak wymieniony, nadto dokonano korekty naciągu materiału. Po dokonanych korektach rolet dachowych nie stwierdzono wypadania materiału z prowadnic, marszczeń odbiegających od normy. Sąd Rejonowy ustalił, że rolety dachowe zostały wykonane w sposób prawidłowy, a ich estetyka nie budzi zastrzeżeń.

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że wobec zgłaszanych zastrzeżeń, dla zakończenia sporu pracownik W. T. (1) zaproponował R. H. (1) wykonanie nowej rolety z innego materiału, na co ten wyraził zgodę. W wyniku poczynionych uzgodnień wykonana została nowa roleta z materiału wybranego przez R. H. (1). Ta roleta również mu nie odpowiadała, materiał nie marszczył się, ale roleta nie zaciemniała okna. Ostatecznie zaprzestano prób usatysfakcjonowania klienta.

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że w dniu 14 marca 2011 r. W. T. (1) wystawił fakturę na kwotę 15.495,66 zł, którą następnie skorygował wystawiając prawidłową fakturę w dniu 1 kwietnia 2011 r. na kwotę 7.945,66 zł z terminem płatności na dzień 7 kwietnia 2011 r. Pismem z dnia 22 marca 2011 r. R. H. (2) odmówił zapłaty, wezwał do ukończenia dzieła w zakreślonym terminie, pod rygorem odstąpienia od umowy. W dniu 5 kwietnia 2011 r. złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o opinię biegłego, że miejsce montażu wykonanego dzieła posiada bardzo określony klimat i charakter. Forma, funkcja i konstrukcja stanowią spójny związek o znakomitych walorach estetycznych i użytkowych. Logika funkcji, adekwatność formy w stosunku do funkcji buduje określoną harmonię a spójność środków stylistycznych spowodowała klarowność formy. Zaproponowane zestawienia materiałów wnoszą do realizacji wnętrza wartości estetyczne o indywidualnym charakterze. Jedyнным zauważalnym dysonansem były rolety rzymskie, których barwa wpisuje się w kolorystykę wnętrza, jednakże ornament i splot tkaniny nie tworzą adekwatnej kompozycji z resztą elementów wyposażenia.

Sąd Rejonowy ustalił, że rolety rzymskie spełniają rolę użytkową wątpliwości budzi ich wartość estetyczna.

Ustalił ponadto, że zastosowane przy wykonywaniu rolet rzymskich połączenie materiałów miało wpływ na jego elastyczność i zachowanie w trakcie użytkowania rolety. Roleta wyprasowana była gładka, a jej jakość nie budziła zastrzeżeń. Podczas jej użytkowania materiał marszczył się. Materiał, z którego wykonana jest wierzchnia część rolety posiada różny splot w powtarzających się sekwencjach. Podczas użytkowania jego powierzchnia nie jest idealnie gładka.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, powołane wyżej dowody osobowe w postaci zeznań świadków i R. H. (1) oraz pisemną i ustną opinię sporządzoną przez biegłego R. K.. Wskazane dowody potwierdzają fakt wykonania dzieła przez W. T. (1), tym samym zaprzeczają twierdzeniom R. H. (1), iż dzieło nie zostało wykonane. Potwierdzają również, że dzieło w zakresie dotyczącym wykonania rolet rzymskich nie spełniało oczekiwań R. H. (1), którym to oczekiwaniom próbowali sprostać pracownicy salonu prowadzonego przez W. T. (1). Sąd Rejonowy wskazał, że wartość użytkowa wykonanych rolet rzymskich nie została skutecznie podważona przez R. H. (1). Stawiane zarzuty wobec wykonanego dzieła (za wyjątkiem mechanizmu) dotyczą estetyki. Mechanizm podnoszenia rolet działa lekko i w sposób prawidłowy. Kwestia zbytnej lekkości jego działania jest subiektywnym odczuciem zamawiającego. Jak zeznała świadek E. Z. zamawiający dzieło R. H. (2) miał możliwość porównania działania mechanizmów, złożono mu też propozycję zamontowania mechanizmów elektrycznych.

Sąd Rejonowy wskazał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że rolety dachowa wykonane zostały w sposób prawidłowy.

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że strony postępowania łączyła umowa o dzieło, na podstawie której W. T. (1), w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonał na rzecz pozwanego dzieło w postaci rolet rzymskich, plis i rolet dachowych.

Do zawartej przez strony umowy znajdują zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego regulujące ten rodzaj umowy, a to art. 627 i n. Do powstałego między stronami stosunku prawnego, przez art. 627¹ k.p.c., zastosowanie znajdują również przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (DZ. U. Nr 141 poz. 1176 z 2002 r. z późniejszymi zmianami).

W ocenie Sądu Rejonowego, postępowanie dowodowe wykazało, że dzieło zostało wykonane.

Sąd Rejonowy wskazał, że odstąpienie R. H. (1) od umowy było nieskuteczne. Tym samym złożone przez niego żądanie zwrotu uiszczonej zaliczki uznał za nieuzasadnione.

Uzasadniając swoje żądanie R. H. (2) wskazywał, iż pismem z dnia 5 kwietnia 2011 r., skutecznie odstąpił od umowy zawartej z W. T. (1), w związku z czym każda ze stron tej umowy zobowiązana jest do zwrotu świadczenia wzajemnego.

Sąd też wezwał wykonującego dzieło do zwrotu wpłaconej zaliczki, żądając równocześnie usunięcia „elementów niedokończonego dzieła”. W tym zakresie powoływał się na art. 636 § 1 k.c.

Sąd Rejonowy ocenił, że w okolicznościach niniejszej sprawy wskazany przepis nie znajdzie jednak zastosowania, gdyż do wykonania dzieła doszło. W wykonanym dziele wystąpiły jednak wady i z tego tytułu przysługują zamawiającemu dzieła roszczenia wobec jego wykonawcy.

Konsekwencją uznania odstąpienia od umowy przez R. H. (1) za nieskuteczne było oddalenie jego roszczenia i obciążenie go kosztami postępowania wywołanego jego pozwem (art. 98 k.p.c.). Na koszty postępowania złożyły się opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 zł (ustalone według stawek Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z dnia 03 października 2002 r. z późniejszymi zmianami). Wskazane rozstrzygnięcie znalazło się w punkcie II wyroku.

Odnosząc się do żądania pozwu złożonego przez przyjmującego wykonanie dzieła W. T. (1) Sąd Rejonowy wskazał, że było ono uzasadnione jedynie częściowo.

Powołał się na treść art. 627 k.c., zgodnie z którym przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Wskazał, że W. T. (1) przyjął od R. H. (1) zlecenie wykonania i zamontowania w jego domu rolet rzymskich, plis i rolet dachowych. Dzieło w zakresie rolet dachowych zostało wykonane w sposób prawidłowy. Tę okoliczność potwierdziły zeznania świadków oraz biegły w swojej pisemnej opinii. Sąd Rejonowy wskazał, że za tę część dzieła wykonawcy należy się całość wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy wskazał, że rolety rzymskie i plisy nie zostały wykonane zgodnie z oczekiwaniami zamawiającego dzieła i za to obie strony postępowania ponoszą odpowiedzialność w takim samym zakresie.

Niewątpliwie, co zauważyli w swoich zeznaniach świadkowie, zamawiający dzieło- R. H. (2) jest osobą wymagającą. Pracownicy salonu prowadzonego przez W. T. (1) zapewniali zaś, o profesjonalizmie firmy, w której pracują.

Dokonując oceny prawidłowości wykonania dzieła w zakresie dotyczącym rolet rzymskich i plis należy w ocenie Sądu Rejonowego wziąć pod uwagę miejsce montażu wykonanego dzieła, fakt wyboru materiału przez zamawiającego, działanie i zapewnienia pracowników salonu obsługujących i doradzających zamawiającemu.

Sąd Rejonowy wskazał, że biegły z zakresu architektury wnętrz zwrócił uwagę na szczególnych charakter wnętrza domu zamawiającego, jego doskonałą formę i stylizację oraz dysonans jaki powstał w wyniku zamontowania rolet rzymskich.

Sąd Rejonowy uznał, że za ten dysonans nie odpowiada jednak wykonawca dzieła, gdyż wyboru materiału podstawowego do wykonania rolet dokonał zlecający wykonanie dzieła. Kwestia odczuć estetycznych w zakresie kolorystyki, struktury materiału jest elementem wysoce subiektywnym i nie podlegającym dyskusji. Zlecający wykonanie dzieła dokonał wyboru materiału nie gładkiego, lecz o różnych splotach. Sąd Rejonowy wskazał, że materiał o różnych splotach nie będzie nigdy idealnie gładki podczas jego użytkowania, gdyż taki jest jego charakter. Aby to stwierdzić, nie trzeba wiedzy fachowej, wystarczy doświadczenie życiowe. Już podczas zwykłego oglądania materiału na próbniku tę cechę materiału można dostrzec. Skoro zlecający dzieło na ten właśnie materiał się zdecydował wykonawca dzieła mógł przypuszczać, że ten materiał (wraz z jego cechami) odpowiada gustowi zamawiającego.

Skoro zaś zamawiający tak wielką wagę przywiązuje do estetyki przedmiotów, którym się otacza, dba o zachowanie stylu i układu przestrzeni, w której się porusza winien był zdać się w kwestii wyroku materiału zdać się na profesjonalistę, tego jednak nie uczynił.

Sąd Rejonowy uznał, że niezasadne są zarzuty R. H. (1) dotyczące mechanizmów podnoszenia i opuszczania rolet. Po wymianie mechanizmów na lżej działające, działają one poprawnie.

Niezasadne są też w ocenie Sądu Rejonowego zarzuty dotyczące śladów po przeszyciach szprosów, które nastąpiło na życzenie zamawiającego. Zawierając umowę strony nie ustaliły rozmieszczenia szprosów. Ich rozmieszczenia dokonali pracownicy przyjmującego wykonanie dzieła według posiadanego doświadczenia. To rozmieszczenie nie odpowiadało zamawiającemu dzieło, w związku z czym uzgodniono, że zostaną one przesyte. Po tym przesytcu na materiale zaciemniającym powstały delikatne ślady nie widoczne podczas korzystania z rolet, nie wpływające zarówno na estetykę, jak i wartość użytkową rolet.

Sąd Rejonowy wskazał, że został w sprawie przeprowadzony eksperyment, podczas którego dokonano także oględzin dwóch rolet, nie potwierdził on zarzutu pozwanego, odnośnie nierównego układania się falban, które mogłyby stanowić wadę. Falbany różnią się delikatnie i aby to dostrzec trzeba spojrzeć na nie z boku i przyjrzeć się. W ocenie Sądu Rejonowego nie wpływa to ani na estetykę, ani na wartość użytkową rolety.

Za zasadny uznał Sąd Rejonowy zarzut marszczenia się materiału podstawowego, z którego wykonana jest roleta.

Przeprowadzony eksperyment wykazał, że wyprasowana roleta, której stan nie budził wątpliwości podczas jej prezentowania na rozprawie w dniu 8 marca 2013 r. zarówno stron, jak i biegłego, po dwóch tygodniach opuszczania i podnoszenia, budził zastrzeżenia. Materiał rolety zaczął pracować i marszczyć się. Stało się tak mimo zapewnień świadka A. W., iż przez cały czas użytkowania roleta będzie wyglądała w taki sam sposób.

Taki sposób zachowania się rolety nie wpływa na jej funkcję użytkową, a jedynie na estetykę.

Sąd Rejonowy wskazał, że wycucie estetyczne jest natomiast kwestią skrajnie indywidualną. Wykonane dzieło dla każdego z oceniających będzie miało inną wartość estetyczną. Inną miało dla poszczególnych pracowników pozwanego, inną dla zamawiającego, jeszcze inną dla biegłego.

Sąd Rejonowy oceniając całość materiału dowodowego uznał, że nie sposób zdyskredytować zupełnie wykonanego dzieła. Okazana na rozprawie w dniu 8 marca 2011 r. roleta rzymska, po jej odprasowaniu (Sąd nie miał wątpliwości, że jest to roleta wisząca uprzednio w domu zamawiającego, o czym świadczyło lekkie jej przykurzenie oraz delikatnie widoczne z tytułu na tkaninie zaciemniającej, ślady po przeszyciach) została oceniona jako wykonana z najlepszym kunsztem.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że wykonane rolety rzymskie spełniają swoją funkcję użytkową. Ich wartość estetyczna budzi jednak uzasadnione wątpliwości. Stąd też uznał, że żądanie przez wykonującego dzieła wynagrodzenia za rolety rzymskie i plisy w pełnej wysokości nie jest uzasadnione i obniżył je o 50% (art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (DZ. U. Nr 141 poz. 1176 z 2002 r. z późniejszymi zmianami). W ocenie Sądu Rejonowego rodzaj wad nie uzasadniał odstąpienia od umowy.

W okolicznościach sprawy zamawiającemu służyło, wobec stwierdzonych wad i ich charakteru prawo do obniżenia ceny, nie służyło zaś prawo do odstąpienia od umowy.

Sąd Rejonowy wskazał, że dzieło zostało wykonane i zamontowane w domu powoda przy ul. (...) w G.. Do wykonanego dzieła powód zgłosił opisane wyżej zastrzeżenia, uznając je za wady. Wykonujący dzieło przyjął zastrzeżenia i podjął próbę ich usunięcia. Zmieniono rozstawienie szprosów i wymieniono mechanizm w roletach rzymskich, poprawiono naciąg i mechanizm naciągu w roletach dachowych. Wykonawca podjął także próbę poprawy wyglądu rolet rzymskich. Ta w ocenie zamawiającego nie była skuteczna. Taki stan faktyczny należy zakwalifikować jako zgłoszenie niezgodności towaru z umową (art. 4 powołanej wyżej ustawy o sprzedaży konsumenckiej stosowany odpowiednio), a nie jako przesłanki do wezwania wykonawcy dzieła do jego prawidłowego wykonania pod rygorem odstąpienia od umowy.

Z opisanych przyczyn Sąd zasądził pod R. H. (1) na rzecz W. T. (1) kwotę 770,98 zł stanowiącą różnicę pomiędzy wynagrodzeniem należnym, a już zapłaconym. Przy rozliczaniu należności wzięto pod uwagę, iż przyjmującemu wykonanie dzieła należy się pełne wynagrodzenie za wykonanie rolet dachowych, połowa wynagrodzenia za wykonanie rolet rzymskich i plis oraz fakt uiszczenia zaliczki w wysokości 8.000 zł.

Żądanie w zakresie odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 359 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 481 § 1 i 2 k.c. Zasądzono je od dnia 8 kwietnia 2011 r. tj. od dnia następnego po dniu wskazanym jako termin do zapłaty.

O kosztach postępowania w zakresie pozwu złożonego przez W. T. (1) orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzając od niego na rzecz R. H. (1) kwotę 1.217 zł, na którą złożyły się opłata od pełnomocnictwa oraz wynagrodzenie pełnomocnika ustalone według stawek Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z dnia 03 października 2002 r. z późniejszymi zmianami).

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniosły obie strony.

Powód W. T. (1) zaskarżył wyrok w części oddalającej jego powództwo, a to co do kwoty 7175 zł. Zarzucił temu wyrokowi sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych Sądu przyjętych za podstawę orzeczenia z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego (błąd w ustaleniach faktycznych) mającą zasadniczy wpływ na treść wyroku, polegającą na bezpodstawnym uznaniu, że dzieło wykonanie jest w części niezgodnie z umową, wadliwie w sytuacji, w której stwierdzono, że rolety wykonane są obiektywnie prawidłowo pod względem funkcjonalności, a ewentualne zastrzeżenia mogą dotyczyć wyłącznie skrajnie indywidualnego poczucia estetyki, będącego parametrem nader subiektywnym. W ocenie skarżącego zarzucana sprzeczność ustaleń faktycznych polega również na uznaniu że wartość estetyczna rolet rzymskich i plisów budzi uzasadnione wątpliwości, co ma wynikać z nieprawidłowego wykonania tych elementów przez powoda, gdy tymczasem, stwierdzono, iż tkanina, jej kolor i format użyta przez powoda do realizacji zamówienia została wybrana osobiście przez pozwanego R. H. (1). Zarzucił ponadto naruszenie przepisów postępowania, a to art. 233§1kpc poprzez newszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego poprzez dokonanie jego oceny w sposób naruszający zasady logiki i doświadczenia życiowego poprzez bezpodstawne odmówienie wiarygodności twierdzeniom powoda- skarżącego, że jego dzieło zostało wykonane i zamontowane w sposób należyty, wskazując że twierdzenia powoda zostały pozytywnie zweryfikowane przez świadków, którym przeczą jedynie zeznania pozwanego. Zarzucił ponadto w zakresie tego zarzutu niezasadne zakwestionowanie estetyki rolet rzymskich, pomimo wyraźnego stwierdzenia w opinii biegłego, że zaproponowana przez firmę (...) i wykonana roleta rzymska znaczenie lepiej pod względem estetyczności komponuje się z wnętrzem. Zarzucił też wystąpienie wewnętrznej sprzeczności w uzasadnieniu wyroku poprzez uznanie, że doświadczenie życiowe wskazuje na to, że skoro zlecający wykonanie dzieła dokonał wyboru [materiału] nie gładkiego, lecz o różnych splotach, to tym samym materiał o różnych splotach nie będzie nigdy idealnie gładki. Podczas jego użytkowania bowiem taki jest jego charakter, a następnie niekonsekwentne twierdzenie, że to, iż materiał się załamuje, marszczy stanowi jego wadę.

Zarzucił nadto brak racjonalnego uzasadnienia swego stanowiska iż dzieło nie zostało wykonane w pełni w sposób prawidłowy, natomiast posłużenie się przez Sąd wyłącznie własnym subiektywnym poczuciem estetyki z pominięciem obiektywnych kryteriów takich jak pełna funkcjonalność rolet oraz przyczynienie się pozwanego do końcowego kształtu zamówienia poprzez pełną partycypację w proces doboru materiału i kolorystyki. Zarzucił też nienależyte wyjaśnienie, dlaczego rolety rzymskie czy plisy posiadały jakiegokolwiek mankamenty pozwalające uznać je za wadliwe i uzasadniające jakiegokolwiek obniżenie ceny. Nadto zarzucił niezasadne stwierdzenie, że wartość estetyczna budzi wątpliwości przy jednoczesnej konstatacji, że wykonane dzieło zostało ocenione jako wykonanie z najlepszym kunsztem oraz przy uznaniu że materiał i kolor wybierał sam pozwany. Zarzucił też wadliwe uznanie, że opinia biegłego nie budziła wątpliwości stron w sytuacji, gdy skarżący w swym piśmie wskazał jednoznacznie, że nie zgadza się z treścią opinii, co uargumentował.

Zarzucił ponadto naruszenie art. 328§2 kpc polegające na sporządzeniu niepełnego uzasadnienia przez niedostateczne i zbyt powierzchowne wskazanie okoliczności, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których Sąd się

oparł i przyczyn dla których innym dowodom odmówił wiarygodności. Zarzucił, że Sąd Rejonowy nie przeprowadził analitycznej i kompleksowej oceny wszystkich dostępnych w sprawie dowodów, pod kątem ich wzajemnych relacji i zależności, sprowadzeniu de facto negatywnych ocen części dowodów zawnioskowanych przez powoda do konstatacji, że pozostają one w sprzeczności z nieobiektywnym, czy wręcz subiektywnym odczuciem pozwanego, niedostatecznym wytłumaczeniu, dlaczego odmówił wiarygodności w części zeznaniom świadków strony powodowej w sytuacji, gdy uznał, że po części w kwestii estetyki dzieło było niezgodne z umową. Zarzucił nadto, że Sąd nie wyjaśnił dlaczego uznał w całości moc dowodową opinii biegłego, mimo że zawiera ona dalece subiektywne oceny jej autora, z których trudno w sposób jednoznaczny ustalić jej przesłanki oraz wnioski końcowe pomimo zastrzeżeń pozwanego. Zarzucił też kompletny brak wyjaśnienia, dlaczego zasadnym było obniżenie wynagrodzenia o 50% za rolety rzymskie i plisy. W ocenie skarżącego tak znaczne obniżenie ceny nie może znajdować uzasadnienia w subiektywnym odbiorze wrażeń estetycznych

przez pozwanego.

Ponadto ewentualnie zarzucił naruszenie prawa materialnego, a to art.8 ust.4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w sytuacji gdy nie można mówić o jakiegokolwiek niezgodności towaru z umową, a wszelkie zgłaszane przez pozwanego poprawki były wyłącznie subiektywnymi spostrzeżeniami pozwanego, nieświadczącymi o jakichkolwiek obiektywnych wadach wykonanego dzieła.

Stawiając te zarzuty W. T. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie jego powództwa w całości wraz z określonymi w pozwie odsetkami od 8 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów za obie instancje. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Apelację od wydanego w sprawie wyroku wniósł też pozwany i powód R. H. (2). Zaskarżył on wyrok w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa W. T. (1) oraz obciążenie go kosztami postępowania, a nadto uwzględnienie powództwa R. H. (1) przeciwko W. T. (1) w całości i zasądzenie od W. T. (1) na rzecz skarżącego kosztów procesu za obie instancje. Zarzucił on zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 636§1kc poprzez jego niezastosowanie gdy skarżący skutecznie odstąpił od umowy zawartej z W. T. (1), co skutkować powinno powstaniem po obu stronach umowy obowiązku zwrotu wzajemnych świadczeń, art. 8 ust.4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej(...) poprzez wadliwą wykładnię, że nie mogły one stanowić podstawy do odstąpienia przez R. H. (1) od umowy zawartej z W. T. (1). Zarzucił nadto błędy w ustaleniach faktycznych polegające na uznaniu, że R. H. (2) odebrał dzieło w postaci rolet rzymskich oraz innych elementów dekoracyjnych objętych umową, podczas gdy dzieło to nie zostało do dnia dzisiejszego wykonane. Zarzucił uznanie, że materiał użyty do wykonania rolet ma różny splot, podczas, gdy ma on splot jednolity, uznanie że szpros w roletach rzymskich zostały wymienione na życzenie R. H. (1) bez jednoczesnego wskazania, że życzenie to wynikało z wadliwego wykonania dzieła. Zarzucił ponadto naruszenie przepisów postępowania, a to art.233§1kpc poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego i nieudzielenie odpowiedzi na pytanie, dlaczego pozwany mimo zajmowanego w procesie stanowiska o właściwym wykonaniu przedmiotu zamówienia dokonywał poprawek oraz wymieniał rolety na inne.

W uzasadnieniu podniósł, że skarżący R. H. (2) nie podpisał protokołu odbioru dzieła, odmawiał jego przyjęcia, uznając że jest ono niekompletne. Wskazał na okoliczność, że jedna z rolet została wykonana z innego materiału niż zamówiony przez R. H. (1), co w ocenie skarżącego świadczy o tym, że W. T. (1) wiedział, że wykonuje zamówienie wadliwie i że nie jest ono kompletne. Przy tym zaprzestał kontynuowania alternatywnego dzieła nie wskazując przyczyn takiego postępowania.

Skarżący wskazał, że jeżeli nawet przyjąć, że dzieło zostało ukończone, to ma ono wady. Dlatego winna mieć w tym zakresie zastosowanie regulacja ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Konieczne zaś jest określenie daty, w jakiej towar został wydany zamawiającemu. Tego ustalenia zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy

nie dokonał. Wskazał nadto na regulację art.8 ust.1 tej ustawy. Wskazał, że do żądania skarżącego w trybie tego przepisu W. T. (1) się nie odniósł w terminie wynikającym z art. 8 ust.3. Do dnia dzisiejszego nie doprowadził rolet do stanu zgodnego z umową. Tym samym R. H. (2) stwierdził, że przysługiwało mu prawo do odstąpienia od umowy. Wskazał, że Sąd nie uzasadnił swego wniosku, o możliwości żądania przez skarżącego jedynie obniżenia ceny, mimo że art. 8 ust.4 daje zamawiającemu wybór w tym zakresie. Wskazał nadto, że do powstania marszczeń i odkształceń rolet rzymskich doprowadziło połączenie dwóch różnych tkanin: tkaniny wybranej przez pozwanego oraz tkaniny zaciemniającej. Wyboru tej tkaniny dokonywał W. T. (1).

Wskazał nadto na nierówne rozmieszczenie szprosów i błędną ocenę przez Sąd Rejonowy, że szpros w roletach rzymskich wykonane zostały poprawnie.

Zarzucił ponadto, że Sąd Rejonowy całkowicie pominął okoliczność, że W. T. (1) podjął starania zmierzające do należytego wykonania umowy i wykonał roletę rzymską z innego materiału, która wobec tego, że nie jest podszyta materiałem blackout, nie marszczy się i nie odkształca. Zdaniem skarżącego wskazane działanie stanowi argument przemawiający za uznaniem, że dzieło było wykonane wadliwie, wady te były istotne, a wykonawca o tym wiedział. Tym samym skarżący uważa, że miał prawo odstąpić od umowy i domagać się zwrotu zaliczki.

R. H. (2) wniósł o oddalenie apelacji W. T. (1) i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje.

W. T. (1) wniósł o oddalenie apelacji R. H. (1) i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja W. T. (1) jedynie w części zasługiwała na uwzględnienie, zaś apelację R. H. (1) należało oddalić jako niezasadną.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są w pełni prawidłowe, ustalenia te oparte są na prawidłowym ocenie materiału dowodowego. Nadmienić należy, że w części zeznania świadków dotyczyły tego, czy dzieło posiada wady, a w tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego oraz w części na samodzielnie wykonanym w postępowaniu sądowym eksperymencie procesowym, w tym oczywiście na bezpośrednich oględzinach dzieła.

Zatem w części pośrednie dowody- w postaci relacji świadków co do wykonania dzieła zostały wyprzedzone przez bezpośrednie spostrzeżenia Sądu uczynione w obecności obu stron. Taki stan postępowania dowodowego i jego ocenę uznać należy za prawidłowe.

Z uwagi na charakter stawianych przez strony zarzutów Sąd Okręgowy doszedł do przekonania o konieczności dokonania bezpośrednich oględzin dzieła w postępowaniu odwoławczym. W wyniku tych oględzin stwierdził, że materiał, z jakiego uszyto rolety nie ma charakteru jednolitego, widoczne są na nim sploty, a nadto kolory. Takiego charakteru tego materiału nie można utożsamiać z gładkością materiału na próbniku (brakiem marszczeń i odkształceń materiału na próbniku), o którym mówił R. H. (2) w toku postępowania i w apelacji.

Oględziny potwierdziły też wniosek Sądu Rejonowego o marszczeniu się rolety, którego nie można jednak określić jako znaczne. Nie pozbawia ono rolet walorów estetycznych w pełnym zakresie.

W świetle wyników dokonanych oględzin oraz treści ustnej opinii biegłego, że po odprasowaniu (przepracowaniu) roleta wyglądała znakomicie i oceniona została przez biegłego jako wykonana z najwyższym kunsztem, Sąd Okręgowy podziela wniosek Sądu I instancji, że marszczenie było wynikiem upływu czasu podczas normalnego użytkowania rolety.

Odnośnie nierównego rozmieszczenia szprosów, Sąd Okręgowy nie zauważył, aby taka wada rolety będącej przedmiotem oględzin istniała i zasadniczo wpływała na jej estetykę.

Przeprowadzone oględziny doprowadziły Sąd Okręgowy nadto do wniosku o braku wad w zakresie funkcjonalności rolet, w tym co do mechanizmu, który działa prawidłowo.

Należało ponadto ustalić, że na wartość zamówienia, zaakceptowaną przez R. H. (1) składały się wyodrębnione składniki, których wartość wynosiła:

- koszt systemów BS - 1681zł(95% - 1596,95zł)

-uszczenie rolet oraz dodatki - 3155,30zł(95% - 2997,54zł)

-tkaniny na rolety rzymskie – 6899,60zł (95% - 6554,62zł)

-rolety do okien dachowych- 3455zł (95% - 3282,25 zł)

-plisy(jak wyjaśnił R. H. (2)- inaczej firany, co wynika też z k.87) – 1594 zł - 95%
- 1514,30zł).

Przyjęcie wartości 95% poszczególnych składników zamówienia uzasadnia udzielony na jego całość 5% upust, zawarty w kalkulacji.

Z powyższym uzupełnieniem Sąd Okręgowy przyjmuje ustalenia Sądu Rejonowego za własne.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych nie można się zgodzić z zarzutami stawianymi tym ustaleniom przez obie strony. Za tym, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń oraz prawidłowej oceny materiału dowodowego przemawia też wynikająca z przepisów postępowania cywilnego zasada bezpośredniości. Skoro Sąd miał możliwość przeprowadzenia oględzin i eksperymentu procesowego i poczynienia odnośnie sprawy ustaleń na tej podstawie, to niezasadnym jest stawianie mu w tym zakresie zarzutów.

Nadmienić należy, że dokonana przez Sąd Rejonowy ocena materiału dowodowego nie przekracza granic swobodnej oceny dowodów wynikającej z art.233§1kpc, a stawiane w tym kontekście zarzuty przez skarżących uznać należało za chybione.

Jakiegokolwiek braki w uzasadnieniu Sądu Rejonowego co do oceny dowodów nie mogły skutkować uznaniem nieprawidłowości wydanego rozstrzygnięcia, wobec oparcia się przez Sąd Rejonowy w znacznej części na dowodach przeprowadzonych bezpośrednio, co wyżej wskazano.

Niesporne były zasadniczo w sprawie okoliczności dotyczące czynności podejmowanych przez strony w związku z wykonaniem zamówienia oraz związanych z podejmowaniem kolejnych działań po zawieszeniu rolet u pozwanego-powoda R. H. (1) w grudniu 2010r., sporna była natomiast pomiędzy stronami interpretacja tych zdarzeń oraz ocena motywów postępowania stron. Kwestie sporne przekraczają niejako granice relacji świadków co do zaistniałych zdarzeń. Brak zatem było podstaw do zasadniczego kwestionowania tych zeznań. Do Sądu należało zaś dokonanie ustaleń faktycznych na podstawie całokształtu materiału dowodowego, co zostało dokonane w ocenie Sądu Okręgowego prawidłowo, przy uwzględnieniu reguł z art.233§1kpc.

Odnieść się należy ponadto do zarzutu apelacji W. T. (1) co do niezasadnego oparcia się przez Sąd Rejonowy na opinii biegłego. Po zgłoszeniu przez obie strony zarzutów do tej opinii, Sąd I instancji wezwał na rozprawę biegłego, umożliwiając stronom zadawanie mu pytań. Po tej czynności żadna ze stron nie wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego, ani też nie złożyła dalszych wniosków w zakresie wiedzy specjalistycznej. W efekcie oparcie się przez Sąd Rejonowy na opinii biegłego R. K. znalazło podstawę w dokonanej przez ten Sąd ocenie całości materiału i ostatecznego stanowiska stron co do tego przeprowadzonego dowodu. W ocenie Sądu Okręgowego, nie można uznać, aby takie postępowanie Sądu było nieprawidłowe.

Odnosząc się do innych zarzutów apelacji W. T. (1), wskazać należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, że dzieło wykonane zostało całkowicie prawidłowo. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi bowiem do innych wniosków.

Znamienne w tym zakresie są zeznania świadka A. W., która zeznała, że roleta została przepiarowana, oraz opinia biegłego, który zapoznając się ze wskazaną roletą po tym przepiarowaniu ocenił ją jako ładną, estetyczną, wykonaną z kunsztem, lepiej prezentującą się niż rolety jakie widział w domu pozwanego- powoda R. H. (1). Mimo tego po przeprowadzeniu eksperymentu polegającego na powieszeniu rolety w pomieszczeniu Sądu na okres dwóch tygodni, jej wygląd był inny, zbliżony do wyglądu rolet dostarczonych wprost z domu przez pozwanego- powoda R. H. (1).

Tym samym powyższe wskazuje na istnienie w roletach nieestetycznego wyglądu w postaci ich marszczenia się pod wpływem warunków otoczenia, w którym normalnie są użytkowane.

Stawiając zarzut, że zastrzeżenia dotyczące rolet dotyczą jedynie skrajnie indywidualnego pojęcia estetyki powód W. T. (1) pominął istotną w sprawie okoliczność, że przedmiotem zamówienia była dekoracja okienna. Jak zasadnie zauważył biegły, współczesna sztuka użytkowa łączy w sobie element estetyczny i użytkowy. Zatem niezasadnie skarżący T. skupia się na elemencie funkcjonalności dzieła. Równe znaczenie należy dać bowiem jego estetyce. Sporządzenie dzieła o charakterze dekoracji będzie zawsze łączyło się z jego odbiorem o charakterze subiektywnym przez zamawiającego, z czym wykonawca jako fachowiec w tej dziedzinie winien się liczyć przyjmując zamówienie. Samo spełnienie walorów funkcjonalnych przez dzieło nie prowadzi tym samym do wniosku o prawidłowym wykonaniu dzieła. Skoro dzieło zatem ma mieć charakter dekoracji, konieczne jest ustalenie z zamawiającym jego oczekiwań i dopasowanie do nich dzieła, jeżeli jest to możliwe. Przyjmujący zamówienie jako fachowiec winien w tym zakresie dochować należytej staranności (art.354§1kc). Zatem jeżeli w jego ocenie pełne uzyskanie efektu spodziewanego przez zamawiającego jest wątpliwe czy niemożliwe, winien na tę okoliczność zwrócić zamawiającemu uwagę. Z postępowania nie wynika, aby pracownicy W. T. czy on sam takich ustaleń z zamawiającym dokonali. W ocenie Sadu Okręgowego, wiąże się to z uznaniem, że w tych okolicznościach nie można obciążyć pozwanego- powoda R. H. (1) pełnymi konsekwencjami wyboru konkretnego materiału i zgłoszonego wymagania zaciemnienia pomieszczeń przy wykorzystaniu rolet. Nie można jednocześnie zwolnić go w całości z konsekwencji faktu, że dokonując wyboru konkretnego materiału jednoznacznie wpłynął na fakt, że rolety nie komponują się dobrze z wnętrzami, do których były przeznaczone. Niewątpliwie bowiem wybór określonego materiału dokonany przez powoda jest skutkiem jego decyzji, za którą przyjmujący zamówienie nie odpowiada.

Na wskazane wnioski nie ma wpływu okoliczność, że roleta wykonana w zastępstwie jednej z rolet zamówionych pierwotnie dobrze komponuje się z wnętrzem. Ocenie Sądu podlegają bowiem przede wszystkim rzeczy wykonane na pierwotne zamówienie i to, czy mają one wady, a jeżeli tak, to czy stwierdzone w nich wady uzasadniają odstąpienie od umowy albo obniżenie ceny.

Odnosząc się w tej części do apelacji R. H. (1), Sąd Okręgowy uznał za niezasadne powoływanie się przez niego na art.636§1kc. Zgodnie z treścią tego przepisu, jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin.

W okolicznościach niniejszej sprawy stwierdzić należy, że dzieło w postaci rolet rzymskich zostało dostarczone do domu R. H. (1) jako uszyte i przygotowane do montażu w grudniu 2010r. Do samego zaś montażu zamawiający nie zgłaszał zastrzeżeń. Zatem nie można uznać, że dzieło było w czasie składania przez pozwanego zastrzeżeń niewykonane, nieukończone. Strony łączyła umowa o dzieło. Przepisy prawa w przypadku tej umowy nie przewidują konieczności dokonania protokolarnego odbioru dzieła (sporządzenia protokołu odbioru). Zamawiający w niniejszej sprawie nie wykazał, aby na mocy szczególnego postanowienia umowy sporządzenie takiego protokołu było konieczne dla uznania ukończenia dzieła w niniejszej sprawie. Nie wynika to w szczególności z kalkulacji, zaakceptowanej przez R. H. (1). Tym samym niezasadne są jego twierdzenia o skutecznym odstąpieniu od umowy na podstawie wskazanego przepisu.

Obie strony w niniejszej sprawie powołały się na treść art. 8 ust.4 ustawy szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, podnosząc, że Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia tego przepisu.

Zgodnie z art. 8 ust.1 w/w ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Zgodnie zaś z art.8 ust.4, jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Odnosząc okoliczności niniejszej sprawy do wskazanych regulacji, podnieść należy, że w trybie wskazanej ustawy zamawiający zgłosił swe zastrzeżenia co do niezgodności dzieła z umową. Przyjmujący zamówienie w trybie art.8 ust.1 przystąpił do naprawy wskazanych przez niego niezgodności, uznając je tym samym za istniejące.

Oдноśnie rolet dachowych, systemów podnoszenia rolet, bezspornie w chwili obecnej zamawiający nie zgłasza zastrzeżeń do dokonanych napraw, a przeprowadzone postępowanie wykazało, że wady w tym zakresie obecnie nie istnieją.

Co do rozmieszczenia szprosów – również w tym zakresie W. T. (1) przeprowadził czynności stanowiące odpowiedź na zgłoszone żądanie naprawy. Sąd Okręgowy podziela dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę, że rozmieszczenie szprosów w chwili obecnej jest prawidłowe. Zgromadzony w sprawie materiał nie daje podstaw do innego wniosku, mimo twierdzeń pozwanego – powoda R. H. (1) zawartych w jego apelacji.

Oдноśnie samych rolet, marszczenia materiału, pozwany- powód również składał zastrzeżenia. Mimo tego W. T. (1) nie sprostał naprawie tych wad rolet rzymskich w rozsądnym terminie. Tym samym zastosowanie w sprawie znajdzie art.8 ust.4.

Wbrew jednak stanowisku pozwanego – powoda R. H. (1), przepis ten nie daje zamawiającemu pełnej swobody co do wyboru pomiędzy odstąpieniem od umowy a żądaniem obniżenia ceny, lecz wskazuje, że nie można żądać obniżenia ceny, jeżeli wada nie jest istotna.

Zasadnicza zatem w niniejszej sprawie jest ocena, czy niezgodność rolet z umową ma charakter istotny.

Sąd Okręgowy zważywszy na okoliczności niniejszej sprawy doszedł do przekonania, że negatywna odpowiedź udzielona na to pytanie przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa.

Na ostateczne wykonanie rolet przy użyciu takich a nie innych materiałów i w konkretny sposób wpływ miała z jednej strony decyzja pozwanego – powoda R. H. (1) i jego wymagania co do zaciemnienia pomieszczeń, a z drugiej decyzja powoda- pozwanego W. T. (1) co do wyboru materiału zaciemniającego oraz wykonania, przy braku zwrócenia zamawiającemu uwagi na możliwe skutki czy trudności.

Konglomerat okoliczności, jak i uzyskany efekt, spełniający wymogi funkcjonalne, jak i okoliczność wykonania rolet w kolorze i wzorze oczekiwany przez pozwanego– powoda R. H. (1) przemawia za uznaniem, że samo marszczenie się rolet po pewnym, stosunkowo krótkim czasie ich użytkowania nie stanowi wady istotnej. Nie można mówić, że rolety nie są w żadnym zakresie takie, jak oczekiwał je mieć zamawiający. Nadmienić przy tym należy, że zgłaszane co do rolet zastrzeżenia – po dokonaniu ich odprasowania w domu klienta nie mogły dotyczyć marszczenia, skoro po odprasowaniu wady tej nie widać, lecz uwidacznia się ona po pewnym okresie od zawieszenia rolet. Tym samym wówczas pozwany ustnie zgłaszał zastrzeżenia co do pozostałych wad, które jak wskazano zostały usunięte. Mógł też być wówczas zawiedziony kolorem czy strukturą materiału wierzchniego rolet po ich umieszczeniu w pomieszczeniach

budynku, lecz w tym zakresie rolety pozbawione były niezgodności z umową, bowiem były zgodne z wyborem dokonany osobiście przez zamawiającego.

Wszystkie powyższe okoliczności przemawiają za przyjęciem, że stwierdzona niezgodność dzieła z umową nie ma charakteru istotnego.

Zatem w tych okolicznościach, w ramach art. 8 ust.4 w/w ustawy przysługiwało zamawiającemu jedynie prawo żądania obniżenia ceny.

Odnosząc się do zakwestionowanego w apelacji przez W. T. (1) zakresu tego obniżenia, Sąd Okręgowy uznał, że przyjęte przez Sąd Rejonowy 50% obniżenie ceny jest prawidłowe. Winno ono być jednak odnoszone jedynie do niektórych składników zamówienia. Nie można bowiem pominąć, że stwierdzona wada nie dotyczy systemów, rolet dachowych ani plis. Jak wyjaśniono na rozprawie apelacyjnej, plisy są przez zamawiającego określane zamiennie jako firany, a zatem przedmioty zamówienia odrębne od rolet rzymskich. Zamawiający nigdy nie zgłaszał do nich zastrzeżeń. Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego obniżenie ceny należało odnieść jedynie do dwóch elementów zamówienia: tkanin oraz uszycia i dodatków. W tym zakresie Sąd Okręgowy dokonał wyliczenia należności za dzieło. Wyniosła ona kwotę 11169,58 zł. Po odjęciu kwoty 8000 zł, uiszczonej już przez R. H. (1), do zapłaty pozostaje kwota 3169,58 zł. Taką też kwotę zasądzono od niego na rzecz W. T. (1) z odsetkami od 8 kwietnia 2011r., zgodnie z żądaniem pozwu w tym zakresie. Z tych powodów zmieniono zaskarżony wyrok w punkcie I.1.- na podstawie art.386§1kpc.

Nadmienić należy, że dokonana zmiana wyroku nie wynika z uznania nieprawidłowości argumentacji Sądu Rejonowego, lecz z dokonanego wyliczenia. Konsekwencją tego była zmiana dotycząca kosztów procesu związanych z powództwem W. T. (1). Z tego tytułu zważywszy na zakres wygranej do przegranej (powód wygrał w 40%) oraz koszty poniesione przez obie strony, zasądzono od powoda W. T. (1) na rzecz pozwanego R. H. (1) 123,40zł, wynikającą z stosunkowego podziału kosztów dokonanego na podstawie art.100 kpc.

Dalej idącą apelację W. T. (1) oraz apelację R. H. (1) w całości jako niezasadne oddalono na podstawie art.385 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w odniesieniu do apelacji R. H. (1), w zakresie jakim dotyczyła ona jego powództwa, na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.391§1kpc, uznając że W. T. (1) należy się zwrot kosztów z nią związanych (koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 600 zł – na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z §13 ust.1 pkt 1 rozp. M. Spr., t . jedn. Dz. U. z 2013 poz. 461).

Oдноśnie drugiej apelacji i powództwa W. T. (1), ustalono, że W. T. wygrał w postępowaniu apelacyjnym w 44%, co doprowadziło przy stosunkowym podziale kosztów do uznania, przy uwzględnieniu kosztów poniesionych przez obie strony, że w tym zakresie R. H. (2) winien zwrócić W. T. (1) kwotę 75 zł. Wyliczenie to uzyskano, zaliczając na poniesione przez strony koszty w tym zakresie: koszt opłaty od apelacji W. T. - 359zł, koszty zastępstwa- 600 zł w zakresie jego apelacji (poniesione przez każdą ze stron) i 90 zł w zakresie apelacji R. H. (1) skierowanej do rozstrzygnięcia zasądzającego w zakresie pozwu W. T. (poniesione przez każdą ze stron). Z łącznej kwoty kosztów 1739 zł, R. H. (2) winien ponieść zatem 44 %, tj. 765zł (po zaokrągleniu do pełnych zł). Skoro poniósł 690zł, należało zasądzić od niego 75 zł. Tym samym łącznie zasądzono od R. H. (1) na rzecz W. T. (1) kwotę 675 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

SSR(del.) Anna Hajda SSO Aleksandra Janas SSO Gabriela Sobczyk